

CSALÁDI CSENDES NAP

AUGUSZTUS 23.

Programfüzet

NAGYBEREG

A 800 ÉVES KÖZSÉG

...DICSŐSÉGEMET MÁSNAK NEM ADOM (Ézs 42, 8)

TARTALOM

4	SZEMINÁRIUMOK ISMERTETÉSE
8	ÉNEKEK
8	92. AZ IGAZSÁGOS ISTEN DICSÉRETE
9	101. MINDENNEK ELŐTTE IRGALMASSÁGRÓL
10	105. ADJATOK HÁLÁT AZ ISTENNEK
10	128. BOLDOG AZ EMBER NYILVÁN, KI AZ ISTENT FÉLI
11	135. AZ EGY IGAZ ISTEN DICSÉRETE
11	151. KEGYES JÉZUS, ITT VAGYUNK
12	164. TÉGED ÁLDUNK, NAGY ISTEN!
12	170. ÁLDJUK ISTENT VÉGÉVEL!
13	299. AZ ISTEN BARÁNYÁRA LETÉSZEM BŰNÖM ÉN
13	348. ÁLDJAD, ÉN LELKEM, A DICSŐSÉG
14	361. MEGHÓDOL LELKEM TENÉKED, NAGY FELSÉG
15	364. MINDENKORON ÁLDOM AZ ÉN URAMAT
16	370. ÚR ISTEN, CSAK NÉKED ÉNEKLEK
17	384. HOZZÁD JÖVÖK, Ó, MESTEREM
17	392. MINDENNEK MEGHALLJÁK ÉS JÓL MEGTANULJÁK
18	397. HAGYJAD AZ ÚR ISTENRE TE MINDEN UTADAT
19	417. ÉBREDJ, BIZONYSÁGTEVŐ LÉLEK!
19	419. Ó, SION, ÉBREDJ, TÖLTSD BE KÜLDETÉSED
20	425. HINNI TANÍTS, URAM, KÉRNI TANÍTS!
21	436. VEZESS, JÉZUSUNK, S VÉLED INDULUNK
21	467. JÖJJ, KIRÁLYOM, JÉZUSOM!
22	472. MOST, MOST, MÉG IFJÚKORODBAN
22	481. TÉGY, URAM, ENGEM ÁLDÁSSÁ!
23	485. ÍME, LÉSZEN A KÉSEI KORBAN

PROGRAM:

07 ⁰⁰ – 08 ⁰⁰	Érkezés
08 ⁰⁰ – 08 ²⁰	Gyülekező éneklés: <i>Kovács Sándor és Erika</i> vezetésével
08 ²⁰ – 08 ⁵⁰	Énektanulás
08 ⁵⁰ – 09 ⁰⁰	Köszöntés, fontos hirdetések
09 ⁰⁰ – 09 ⁰⁵	Ének
09 ⁰⁵ – 09 ²⁵	Áhítat: <i>Zán Fábián Sándor</i> „ <i>Én vagyok az Úr, ez a nevem, nem adom dicsőségemet másnak, sem dicséretemet a bálványoknak</i> ” (Ézs 42, 8)
09 ²⁵ – 09 ³⁵	Ének, az előadó köszöntése
09 ³⁵ – 10 ⁰⁵	<i>Soli Deo Gloria! – Egyedül Istené a Dicsőség!</i> – előadó: <i>Dr. Vladár Gábor</i>
10 ⁰⁵ – 10 ¹⁰	Ráfelelő ének
10 ¹⁰ – 10 ²⁰	Bizonyágtétel: <i>Isten dicsősége a próbákban</i> – előadó: <i>Petrusinec Volodimir</i>
10 ²⁰ – 10 ²⁵	<i>Fő szeminárium.</i> Előadó: <i>Balog Zoltán</i> miniszter
10 ⁵⁰ – 10 ⁵⁵	Hirdetések, átvonulás a szemináriumokhoz
11 ⁰⁰ – 12 ³⁰	A szemináriumok általános vezérgondolata: <i>Egyedül Istené a Dicsőség!</i>
12 ³⁰ – 13 ³⁰	Ebéd
13 ⁰⁰ – 16 ⁰⁰	Ifjúsági zenekarok szolgálata a főszínpadon
13 ³⁰ – 15 ³⁰	Szemináriumi beszélgetés az elhangzottakról (Minden szemináriumról a saját helyszínén) <i>Balog Zoltán</i> miniszter fóruma az előadása kapcsán
16 ⁰⁰ – 16 ⁴⁵	Közös igei alkalom, evangelizáció: – <i>Zán Fábián Sándor</i>
16 ⁴⁵	Zárszó, áldás

CSALÁD: ÖSSZHANG A CSALÁDBAN

Előadó: Nagy György (*mátészalkai lelkes*)

Helyszín: *Fiúkollégium udvara (2)*

Isten ajándéka a család, amely a mindennapokban a legbensősegebb színtere kell, hogy legyen annak, hogy Isten dicsőségére éljünk. Ez csak akkor valósulhat meg, ha ezt együtt, összhangban Istennel, és egymással kívánjuk megélni. Abban szeretnénk segítséget nyújtani, hogy ezt az Istentől kapott célt hogyan éljük meg a házasságban, gyermeknevelésben, gyülekezetben és szűkebb, illetve tágabb családi körben.

SZÉPKORÚAK: ISTEN DICSŐSÉGÉT HIRDETŐ KOR

Előadó: Victor István (*nyugalmaszott lelképásztor*)

Helyszín: *Régi kultúrház (3)*

Ezzel az előadással azon idők számára kívánunk segítséget és útmutatást adni, akik életüknek e szakaszát is Isten dicsőségére kívánják odaszentelni. Fontos, hogy életünknek minden idejében Isten dicsőségét keressük, és arról bizonyosságot tegyünk.

KÖZÉLETI SZEREPLŐK:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE ÉS EMBERTÁRSAM JAVÁRA

Előadó: Balogh Zoltán (*Magyarország emberi erőforrások minisztere*)

Helyszín: *Református Templom (4)*

Ennek az előadásnak az a célja, hogy a közéleti tevékenységet, munkát végző ember meglássa Istentől kapott különös feladatát abban, hogy felelősséget kapott és vállalt Isten teremtményei között.

Ez a feladat nem más, mint Isten dicsőségét megélni, szolgálni és mindközben embertársaim javára élni abban a feladatkörben, ahová Isten állított. Enélkül valódi keresztyén élet nincs, és nem is lehet.

ÉBREDÉSBEN ÉRINTETTEK: SZOLGÁLNI ISTEN DICSŐSÉGÉRE

Előadó: Gyurkó Miklós (a Kárpátaljai Református Presbiteri Szövetség elnöke), Balogh Sándor (Nagydobrony), Marton Mária (Csongor), Olasz Miklós (Badaló), Kovács Erika (Mezőúri)

Helyszín: Középiskola kultúrterme (5)

Életünk és megtérésünk célja, hogy Isten dicsőségére éljünk és szolgáljunk. Isten dicsőségére élni annyit jelent, mint feltétel nélkül engedelmeskedni, és térdet hajtani az Ő akaratának, megélni azt a mindennapokban. Mindez látható és tapasztalható kell, legyen a Krisztusban új életet kapott ember életében.

SZENVEDÉLYBETEGSÉGBŐL SZABADULTAK: ISTEN DICSŐSÉGÉRE SZABADON

Előadó: id. Pocsai Sándor (lelkész)

Helyszín: Líceum tornaterme (6)

Jézus Krisztus szabadító munkájának célja, hogy az elveszett embert visszaállítsa a bűn szolgaságából az Isten szolgálatába. A megszentelt élet ismertető jele, hogy már nem öncélúan a magam dicsőségére élek, hanem az Isten dicsőségére szólok és teszek mindent. Enélkül nincs teljes szabadság, csak emberi próbálkozás.

FOGYATÉKKAL ÉLŐKNEK: FOGYATÉKKAL ISTEN DICSŐSÉGÉRE

Előadó: Berki Andrea (mádi lelkész), Berki Viktória (doktorandusz)

Helyszín: Új kollégium udvara (7)

Isten ajándéka az élet, még akkor is, ha annak nem minden részét élhetjük teljes értékűen. A keresztyén ember vigasza az, hogy Isten szemében a lelki épség és a lelki érték a döntő. Lehet ép lélekkel, de testi fogyatékkal élni Isten dicsőségére, úgy, hogy a tőlem telhető módon dicsőséget adok az én Teremtőmnek.

TANÁROK, OKTATÁSBAN RÉSZT VEVŐK: ISTEN DICSŐSÉGÉNEK FELMUTATÁSA AZ OKTATÁSBAN

Előadó: Majoros Béla (*a Barcaszói Középiskola igazgatója*)

Helyszín: *A középiskola folyosója (8)*

Isten különös kegyelme az, amikor részt vehetünk egy gyermek életének formálódásában. Az ajándék mellett azonban ez egy hatalmas felelősség is. A lélekformálás mestersége isteni eredetű foglalkozás, ezért azt nem lehet akárhogyan végezni, csakis Isten előtti felelősséggel, és kizárólag az Ő dicsőségére.

GAZDÁLKODÓK ÉS VÁLLALKOZÓK RÉSZÉRE: ISTEN DICSŐSÉGÉRE GAZDÁLKODNI

Előadó: Pál Sándor (*az MRSZ kuratóriumának elnöke*)

Helyszín: *Az új kollégium étterme (9)*

Isten gondviselésének része a mindennapi kenyér. Kegyelem az, ha valaki Isten munkatársa lehet ebben a gondviselésben. Ez azonban senkit sem mentesít az alól a felelősség alól, amellyel Isten előtt állva megtermeli és embertársai asztalára teszi a mindennapi eledelt. Lehet ma is az Ő dicsőségére termelni, gazdálkodni, jövedelmet szerezni úgy, hogy közben mentes maradok mindattól, ami nem Istentől való, ami rombolná az Ő dicsőségét.

CIGÁNYMISSZIÓ: ISTEN DICSŐSÉGÉRE ÉLNI KÖZÖSEN, ROMÁK ÉS MAGYAROK EGYÜTT

Előadó: Tomes Attila (*Csonkapapi Roma Missziós Központ*)

Helyszín: *Ifjúsági ház (10)*

A jelenkori társadalmunk nagy problémája, hogy mindent egyedül. Még keresztyének között is: egyedül légy hívó ember.

Isten arra tanít bennünket, hogy közösségben élhetjük keresztyénségünket. Csak Krisztus vére számít, és nem a társadalmi hovatartozásunk.

GYERMEKEK (6–12 ÉVES KORIG): *ISTEN DICSŐSÉGE A GYERMEKEK ÉLETÉBEN*

Helyszín: *A liceum termei (13)*

Isten számára a gyermekek is fontosak és célja van az életükkel. Szeretné, ha megismernék Őt, és mielőbb rábíznák magukat az Úr Jézusra, mint Megváltójukra. Ne csak ismereteket gyűjtsenek, hanem Isten akarata szerint éljenek. A gyermekek megértsék, hogy Őt illeti a dicsőség mindenért, amit értük tett és erről legyenek bizonytságot a környezetükben.

KRISZ: 13+

Előadó: *Homoki Gyula, Margitics János (Teológus hallgatók)*

Helyszín: *Középiskola étterme és tornaterme (11, 12)*

Homoki Gyula: Már fél kézzel a bilin – a felnőtté válás határán

Az előadás témája a felnőtté válás. Hogyan jut el valaki az anyja szoknyájától sok buktatón meg nehézségen keresztül odáig, hogy egy kész felnőtt lesz, s akként is néz rá mindenki. Ez egy évekig tartó folyamat életünk „legneccesebb” korszakában, a kamaszkorban. De pont ez határozza meg legjobban a jövőt, és azt, hogy önállóan majd mire lesz képes valaki a „nagybetűs életben”.

Margitics János: Party Arcok. Tini a barátai és haverjai környezetében

Önazonosság kialakítása mások véleményéből.... tömegnyomás, egyediség kérdése... Isten mint aki úgy, ahogy van szereti a fiatal.

ÉNEKEK

92. AZ IGAZSÁGOS ISTEN DICSÉRETE

Genf, 1562

1. É - kes do - log di - csér - ni, U - ram, Fel - sé - ge - det,
 És a te ne - ve - det É - nek - kel ma - gasz - tal - ni.
 Hogy em - ber áld - ja reg - gel Te nagy jó vol - to - dat,
 És i - gaz - sá - go - dat Di - csér - je min - den éj - jel.

2. Lantban és hegedűben És szép cimbalmokban, Hangos cite-rákban, Dicsértéssel zengésben! Dolgaidon örvendek Hatalma-dat látván; Kezednek csudáján Örömben éneklek.
3. Sok és nagy csudálatos Te cselekedeted, Mélység bölcsességed, Beszéded drágalátos, E dolgot az esztelen Egy szálnyit sem érti, És meg sem tekinti, Hogy ez miképpen légyen.
4. Hogy a gonoszok nőnek, Mint a fű a mezőn; Virágoznak szé-pen A sok istentelenek, Hogy örökké essenek A veszedelemben. Te vagy örök Isten Fölötte mindeneknek.

5. Virágoznak a hívek, Mint a szép pálmafák, És mint a cédrusfák, Mik Libánnonon nőnek. És az Úr hajlékában Ezek plántáltatnak, Szépen virágoznak Az Isten tornácában.

6. Ámbátor megőszülnek, De mindazonáltal Nagy szaporasággal Szép gyümölcsöt teremnek, Hogy igazságát híven Mindenütt hirdessék Az én Istenemnek, Kiben hamisság nincsen.

Béza T., 1519–1605

101. MINDENNEK ELŐTTE IRGALMASSÁGRÓL

Uralkodó tüköre (Messiási zsoltár) Bourgeois L., Strasbourg, 1545

2. Okossággal járok minden utamban, Vajon mikor jössz már el, Isten, hozzám? Hogy házamat híven vezérlehessem, Igyekezem.

3. Én semmi gonosz dolgot nem kedvelök, De minden csalárdságot én gyűlölök, Ezekre semmiképpen nem vetem Az én kezem.

4. A hamis szívű távol menjen tőlem, A gonosz emberhez nem leszen kedvem, Nem jön a család ember előmben Semmi helyen.

5. Titkon ki ő feleit rágalmazza, Nem leszen nálam annak maradása, A fuvalkodó kevélyt előttem Nem szenvedem.

6. Szemeim inkább azokra nézzenek, Akik e földön igazságban élnek, Lakjanak nálam, és mint hű szolgák, Szolgáljanak.

Marot K., 1496–1544

105. ADJATOK HÁLÁT AZ ISTENNEK

Isten csodatettei velünk, Genf, 1562

1. Adjatok hálát az Istennek, Imádkozzatok szent nevének! Hirdessétek dicséretét És minden jótéteményét! Beszéljétek a nép előtt Nagy csudáit, melyeket tölt!
2. Néki vígan énekeljétek, Sok csuda dolgát dicsérjétek! Magasztaljátok szent nevét, :/: Kik szívből félték őtet! Örvendjen azoknak szívek, Kik az Úrról emlékeznek!
3. Keressétek e kegyes Urat És az ő színét és hatalmát! Meggondoljátok dolgait, :/: Ne felejtsetek csudáit! Ítéletit hirdessétek, Melyek ő szájából jöttek!
4. Népét vígsággal ő kihozta, Választott népét vigasztalta. A pogányok tartományát, :/: Ezeknek adta országát, Mit kezükkel munkálkodván, Szerzettek volt ez országban.
5. Ezt nékiek azért mívelte, Hogy gondjuk legyen törvényére, Hogy fogadják meg ő szavát, :/: Megtartsák parancsolatát, És örökké megőrizzék, Melyért dicséret Istennek!

Béza T., 1519–1605

128. BOLDOG AZ EMBER NYILVÁN, KI AZ ISTENT FÉLI

Az istenfélő házában áldás van, Bourgeois L., Strasbourg, 1545

1. Boldog az ember nyilván, Ki az Istent féli, Ő útiban járván, Ösvényit kedveli. Mert magadat táplálod Kezed munkájával, Isten megáldja dolgod, Lát jó állapottal.
2. Házadban feleséged, Mint a szőlővessző, Szép gyümölcsöt hoz néked, Ha eljő az idő. Meglátod gyermekidet Te asztalod körül, Renddel, mint olajvesszőt, Kikben szíved örül.

3. Ez igen szép ajándék, Mit az Isten enged Az őbenne hívőknek,
Akiket ő szeret. És végre te meglátod Fiadnak fiait, A Sionnak csudá-
lod Nagy szép békességit.

Marot K., 1496–1544

135. AZ EGY IGAZ ISTEN DICSÉRETE

Genf, 1562

1. Áldjátok az Úr nevét, Akik néki szolgáltok! Magasztaljátok őtet,
Kik hív szolgálai vagytok, Kik állotok házában És jártok tornáciban.
2. Dicsérjétek, mert jó ő, Áldjátok ő szent nevét, Mert ő igen jó-
kedvű! Jákóbot, mint ő népét, Izráelt elválasztá, Örökévé foglalá.
3. Mert tudom, hogy ez Isten Erősb más isteneknél, Hatalma nagy min-
denen; Isteni beszédével, Amit akar az égen, Megtészi földön, vízen.
4. Megáll örökké neve És szent emlékezete. Ítéli hatalmában, Né-
pét igazságában; Szolgáinak az Isten Megkegyelmez kegyesen.
5. Kik az Urat félitek, Szent nevét dicsérjétek! A Sionról áldjátok
És őt magasztaljátok Az ő lakóhelyében, A szent Jeruzsálemben!

Béza T., 1519–1605

151. KEGYES JÉZUS, ITT VAGYUNK

Able J. R., 1664

1. Kegyes Jézus, itt vagyunk Te szent Igéd hallására, Gyúljon fel
kívánságunk Idvesség tanulására, Hogy a földtől elszakadjunk,
Csak tehozzád ragaszkodjunk.
2. Elménket, értelmünket Lelki sötétség fogta bé, ∴: De szent Lel-
ked szívünket Tiszta fénnel úgy töltse bé, Hogy jót gondoljunk
és szóljunk, Mert csak tőled kell azt várnunk.

3. Dicsőségnek napfénye, Istentől jött világosság! :/: Indítsd lelkünk készségre, Nyisd meg fülünk, szívünk és szánk! Hitvallásunk, könyörgésünk, Urunk Jézus, halld meg, kérünk!

Clausnitzer Tóbiás, 1618–1684

164. TÉGED ÁLDUNK, NAGY ISTEN!

Genf, 1562

1. Téged áldunk, nagy Isten! E szent napnak reggelén, Kik megjelentünk itten, Szent tornácid küszöbén; Te vagy Atyánk, jóltevőnk, Hűséges gondviselőnk.

2. Szent Igédnek világát Tündököltesd lelkünkben, Annak hatását Gyümölcsöztesd éltünkben; Hogy lélek szerint higgyünk, s igazán cselekedjünk.

3. Tartsd meg köztünk, Úr Isten, A híveknek seregét, Közöld velünk kegyesen Szereteted kegyelmét, Hogy országod terjedjen, Vég nélkül növekedjen!

Szentes István

170. ÁLDJUK ISTENT VÉGÉVEL

Criiger J., Berlin, 1653

1. Áldjuk Istent végével Isteni tiszteletünknek, Mondjunk immár örömmel Dicséretet szent nevének! Mi Istenünk legyen áldott, Hogy lelkünkben gazdagított.

2. Immár Isten áldása Kimondatott mindnyájunkra, :/: Menjünk örömmel haza Tisztunkra és dolgainkra. Ő Szentlelke erősítsen, Minket tovább is vezessen.

3. Áldja meg kimentünket, Áldja bemenetelünket, :/: Áldja meg kenyerünket, Szentelje meg életünket; Áldjon meg boldog halállal, Végre örök boldogsággal.

Új Zengedező Mennyei Kar, 1743

299. AZ ISTEN BÁRÁNYÁRA LETÉSZEM BŰNÖM ÉN

Roy Krisztina, 1861-1937

1. Az Isten Bárányára Le-té-szem bű-nöm én, És lelkem béke várja Ott a keresztt tövén. A szívem mindenestül Az Úr elé viszem, Megtisztul minden szennytől A Jézus vériben, A Jézus vériben.

2. Megtörve és üresen Adom magam neki, :/: Hogy újjá ő teremtsen, Az űrt ő töltsse ki. Minden gondom, keservem Az Úrnak átadom, Ő hordja minden terhem, Eltörli bánatom, Eltörli bánatom.

3. Örök kőszálra állva A lelkem megpihen; :/: Nyugszom Atyám házába' Jézus kegyelmiben. Az ő nevét imádom Most mindenek felett; Jézus az én királyom, Imámra felelet, Imámra felelet.

4. Szeretnék lenni, mint ő, Alázatos, szelíd, :/: Követni híven, mint ő, Atyám parancsait. Szeretnék lakni nála, Hol mennyei sereg Dicső harmóniába' Örök imát rebeg, Örök imát rebeg.

Bonar Horatius, 1808-1889

F.: Vargha Gyuláné és Vargha Tamás

348. ÁLDJAD, ÉN LELKEM, A DICSŐSÉG

Stralsund, 1665

1. Áldjad, én lelkem, a dicsőség erős királyát! Őnéki mennyei karokkal együtt zengj hálát! Zúgó harang, Ének és orgonahang, Mind az ő szent nevét áldják!

2. Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett! :/: Sasszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett. Nagy irgalmát Naponként tölti ki rád: Áldását mindenben érzed.

3. Áldjad Őt, mert csodaképpen megalkotott téged, :/: Elkísér utadon, tőle van testi épséged. Sok baj között Erőd volt és örömd: Szárnyával takarva védett.

4. Áldjad Őt, mert az Úr megáldja minden munkádat, :/: Hűsége, mint az ég harmatja, bőven rád árad. Lásd: mit tehet Jóságos Lelke veled, És hited tőle mit várhat.

5. Áldjad az Úr nevét, Őt áldja minden énbennem! :/: Őt áldjad, lelkem, és Róla tégy hitvallást, nyelvem! El ne feledd: Napfényed Ő teneked! Őt áldjad örökké! Ámen.

Neander Joachim (1650–1680) a Zsolt 103,1-2 alapján

F.: Csomasz Tóth Kálmán

361. MEGHÓDOL LELKEM TENÉKED, NAGY FELSÉG

Debrecen, 1774

1. Meghódol lelkem tenéked, nagy Felség, Szentháromságban ki vagy egy Istenség. Csak téged illet minden tisztesség, Mert téged ural az egész föld s ég.

2. Imád a nagy ég ő teljességével, Mondván: szent, szent, szent az Úr felségével! Teljes a föld s ég dicsőségével, Seregek Ura erősségével!

3. Imád a földnek kiterjedt nagysága, Mind e világnak nagy hatalmassága; A sok népeknek minden országa, Roppant táborok sűrű sokasága.

4. Imád téged a napnak fényessége, Az éjszakának titkos setétsége; Imád a holdnak ő teljessége: A csillagoknak szép ékessége.

5. Imád a tenger s a vizek folyása, A sok hegyeknek magas fennállása;
Minden szeleknek széjjeloszlása S a madaraknak ékes szólása.
6. Imádlak én is téged, Teremtőmet, Gondviselőmet és Idvezítőmet,
Megszentelőmet s erősítőmet: Én Istenemet, egy Segítőmet.
7. Imádlak téged, Urát kezdetemnek, Urát végemnek s egész életemnek,
Fő szerző okát a természetnek, Halálnak Urát és kegyelemnek.
8. Imádlak téged, egyedül Uramat, Nem vetem másban én bizodalmamat;
Mikor imádlak, halld meg én szómat, Írd be könyvedbe hódolásomat.

Ráday Pál, 1677–1733

364. MINDENKORON ÁLDOM AZ ÉN URAMAT

Debrecen, 1778

1. Mindenkoron áldom az én Uramat, Kitél várom én minden oltalmamat.
Benne vetem minden bizodalmamat; Mindenkoron dicsérem, mint Uramat.
2. Igen vigad és örvendez én lelkem, Az Istennek segedelmét
hogy kérem, Nyomorultak meghallják, azt örvendem, Vigadjanak
Istenben, arra intem,
3. És mikoron Istenhez kiáltottam, Kegyelmesen tőle meghallgattattam,
Óaltala hamar megszabadultam, Háborúságimban is megtartattam.
4. Lám, Istennek angyla mind tábort jár, Az istenfélő emberek körül jár.
Az Istentől azért ki oltalmat vár, Útaiban mindenütt az nagy jól jár.
5. Segítségül azért Istent hívjátok, Ő jóvoltát kóstoljátok, lássátok! Igen
nagy-jó, azt bizonyly tudjátok: Benne bízó emberek mind boldogok.
6. Valámíglén élsz ez árnyék világban, Szántsándékkal ne élj a
gonoszságban, Sőt életed foglaljad minden jóban, Hogy lakozzál
Istennek oltalmában.

7. Sok jók közt a békességet szeressed, És éltedben mindenkor azt keressed; E világnak békességét ne nézzed, Az ördöggel ne légyen közösséged.

8. A felséges Isten szemei vannak Igazakon, kik csak őbenne bíznak; Mindazok, kik tőle oltalmat várnak, Kérésükben mindig meghallgattatnak.

9. Igen közel az Úr Isten azoknak, Töredelmes szívvel akik óhajtnak; Alázatos lélekkel akik járnak, Sok ínségből bizton megszabadulnak.

Sztárai Mihály (1575) a Zsolt 34 alapján

370. ÚR ISTEN, CSAK NÉKED ÉNEKLEK

Halle, 1704 (1690)

1. Úr Isten, csak néked éneklek, Ki volna más tehozzád fogható? Dicséretet csak néked zengek, Csak téged áldlak, ó, Mindenható! Jövel, segíts, én édes Jézusom, Hogy könnyörgésem mennybe eljusson!

2. Ó, vonj, Atyám, Fiadhoz engem, Hogy szent Fiad is hozzád elvi-
gyen; :/: S míg jóvoltodat áldva zengem, Keblem Szentlelked hajlé-
ka legyen; Add békességed ízét érzeni És dicséreted vígan zengeni!

3. Ha semmi mást nem kérek tőled, Csak amit Lelked által kérhetek,
:/: Te szükségim beteljesíted, Mert Jézus hozzád utat készített, Ki
gyötrelmével értem áldozott, És üdvösséget jussomul hozott.

4. Jó tudnom azt, hogy közbenjáróm Hű Jézusom, ki jobbod felől ül;
:/: Óáltala, ha hitből várom, Kérésem nálad bizton teljesül; Jó nekem,
hogy míg tart ez életem, Szent neved vígan, áldva zenghetem!

Crassellius Bertalan, 1667–1724

F.: Csomasz Tóth Kálmán

384. HOZZÁD JÖVÖK, Ó, MESTEREM

Crüger J., 1653

1. Hozzád jövök, ó, Mesterem, Hogy halljam szavaid És értsem örök beszéded, Mely megtart, idvezít.
2. Igéd csodás világánál Mutassa meg a hit, Te vagy váltság egyedül, Mely megtart, idvezít.
3. A te erőd a halálból Az új életre híd, Hogy hozzád jussak rajta át, Ki megtart, idvezít.
4. Hogy utaidon jár hassak, Szent kezed megsegít, Csak te vezérelld lábamat, Te vagy, ki idvezít.
5. Jól tudom, kinek hittem én, S ez engem boldogít; Örökké ál-dom kegyelmed, Mely megtart, idvezít.

Kelemen Lídia - Hozsánna

392. MINDENEK MEGHALLJÁK ÉS JÓL MEGTANULJÁK

Kolozsvár, 1744 (1565)

1. Mindenek meghallják és jól megtanulják, Kik segedelmüket nem Istentől várják: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.
2. Ha nem az Úr Isten építi a házat, Ahány építője, mind hiába fárad. Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.
3. Csak hiába leszen reggel felkeléstek Néktek, kik erős Istenben nem hisztek: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.
4. Ekképpen történik mindnyájan tinektek, Munkával, bánattal kenyeret kik esztek: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.
5. Nagy könnyen az Isten mindent ad azoknak, Kik csak benne bíznak s hozzá fohászkodnak: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.

6. Mint a sebes nyílak az erős kezében, Erősek a hívek Isten kegyelmében: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.

7. Boldog, aki lelkét hittel erősíti, Minden ellenségét bizonynyal meggyőzi: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.

Várad, 1566

A 2. versszakot Vizi István írta

397. HAGYJAD AZ ÚR ISTENRE TE MINDEN UTADAT

Gesius B., 1603

1. HAGYJAD az Úr Istenre Te minden utadat, Ha bánt szíved keserve, Ő néked nyugtot ad. Ki az eget hordozza, Oszlat felhőt, szelet, Napját rád is felhossa, Atyád ő, áld, szeret.

2. AZ ÚRRA bízzad dolgod: Könnyebbül a teher; :/: Ezer baj közt is boldog, Aki nem csügged el. Minek a gond, a bánat? Mit gyötröd lelkedet? Az Istent kérjed, várjad, S megnyered ügyedet.

3. A TE irgalmasságod Van rajtam, Istenem, :/: Te jól tudod, jól látod, Hogy mi használ nekem. Sorsomat úgy intézed, Amint te akarod; Bölcs a te végzésed, Ha áld, ha sújt karod.

4. UTAD van számtalan sok, Uram, és eszközöd; :/: Reánk is szent áldásod Bősséggel öntözöd. Művednek akadály, Szünetje nincs soha; Úgy téssz, amint kívánja Gyermekeid java.

5. BÍZZÁL, bánatos lélek! Mit bánt a bú, a gond? :/: Él még, ki annyi vészek Torkából már kivont. Bajaidból kiment ő, Szűnnek keserveid; Rád még a jó Teremtő Vig napot is derít.

6. ŐBENNE vesd halálig Jó reménységedet: :/: Ő biztos révbe szállít A bajból tégedet. Bár késik a segítség És nem találsz vigaszt: Eloszlik gond és kétség Előbb, mint véled azt.

7. Ő MEGCSELEKSZI végre Velünk azt, ami jó; :/: Ösvényünk erőssége Te vagy, Mindenható! Bár nehéz földi pályánk, Könny lepi és tövis, De örök pálma vár ránk: Utunk a mennybe visz.

*Gerhardt Pál (1607–1676) a Zsolt 37,5 alapján
F.: Sántha Károly*

417. ÉBREDJ, BIZONYSÁGTÉVŐ LÉLEK!

Halle, 1704 (1690)

1. Ébredj, bizonyágtévő Lélek! A várfalakra örök álljanak, Kik bátran szólnak harcra készek, Ha éj borul le, vagy ha kél a nap. Hívásuk zengjen messze szerteszét, Az Úrhoz gyűjtve népek seregét!
2. Ó, bárha lángod fellobogna, S ébredne föl sok nemzet fényinél :/: Ó, bár sok szolgál, sarlót fogva, Aratna, mígnem leborul az éj! Urunk, e roppant, ért vetésre nézz: A munka sok, a munkás oly kevés!
3. Küldd útra hírnökid csapatját, És adj erőt onnan felül nekik, :/: Hogy veszni a pogányt se hagyják, És szerteúzzék Sátán seregít. Országod jöjjön el minél előbb, Hirdetve szent neved dicséretét!

*Bogatzky Károly H., 1690–1774
F.: Vargha Gyuláné*

419. Ó, SION, ÉBREDJ, TÖLTSD BE KÜLDETÉSED

Walch J., 1876

1. Ó, Sion, ébredj, töltsd be küldetésed, Mondd a világnak: hajnalod közel! Mert nem hagy az, ki népeket teremtett, Senkit sem éjben, bűnben veszni el. Légy örömmondó békekövet, Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!

2. Lásd: millióknak lelke megkötözve, Rabláncként hordoz sötét bűnöket; Nincs kitől hallja: Megváltónk keresztje Mily gazdag élet kútja lett neked. Légy örömmondó békekövet, Hirdesd: a szabadító elközelgetett!

3. Mondd minden népnek: elveszett juháért Mit tett a Pásztor – csuda szerelem – Földig hajolt a kárhozott világért S meghalt alatt, hogy élhess odafenn. Légy örömmondó békekövet, Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!

4. Küldj fiaidból, akik nemhiába Élvezik kincsed: Hirdessék szavad; Önts lelked értük győzelmes imába: Mindent, mit adtál, Krisztus visszaad. Légy örömmondó békekövet, Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!

5. Ő visszajön, Sion, előbb, mint véled, Felfedi titkát minden szív előtt. Egy lélekért se érjen vádja téged, Hogy temiattad nem látta meg Őt. Légy örömmondó békekövet, Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!

Thomson A. Mária, 1870,

F.: Csomasz Tóth Kálmán

425. HINNI TANÍTS, URAM, KÉRNI TANÍTS!

Ramsey M.

1. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Gyermeki, nagy hitet kérni taníts! Indítsd fel szívemet, Buzduljon fel, neked Gyűjteni lelkeket! Kérni taníts!

2. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Lélekből, lelkesen kérni taníts! Üdvözítőm te vagy, Ész, erő, szív, adj. Lelkoddal el ne hagyj! Kérni taníts!

3. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Gyorsan elszáll a perc: kérni taníts! Lásd gyengeségemet, Erősíts engemet, Míg diadalt nyerek: Kérni taníts!

4. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Jézus, te visszajössz: várni taníts! Majd ha kegyelmesen Nézed az életem: Állhassak csendesen. Hinni taníts!

Mascher Ray, F.: Thalý Lóránt

436. VEZESS, JÉZUSUNK, S VÉLED INDULUNK

Drese A., Darmstadt, 1698

1. Vezess, Jézusunk, S véled indulunk. Küzdelemre hív az élet, Hadd kövessünk benne téged; Fogjad a kezünk, Míg megérkezünk.
2. Adj erős szívet, Hogy legyünk hívek. És ha terhet kell viselnünk, Panaszt mégsem ejt a nyelvünk; Rögös bár utunk, Hozzád így jutunk.
3. Sebzett szívünk majd Mikor felsóhajt, Vagy ha másért bánat éget, Adj türelmet, békességet, Reménnyel teli Rád tekinteni.
4. Kísérd lépteink Élünk végéig, És ha roskadozva járunk, Benned támaszt hadd találunk, Míg elfogy az út S mennyben nyitsz kaput.

Zinzendorf M.L., 1700–1760;

F.: Vargha Gyuláné és Csomasz Tóth Kálmán

467. JÖJJ, KIRÁLYOM, JÉZUSOM!

Finn népi dallam

1. Jöjj, királyom, Jézusom! Szívem, íme, megnyitom. A gonosztól óvj te meg, Meg ne rontson engemet.
2. Véreddel, mely el-kifolyt, Mosd le rólam, ami folt; Élet útját megmutasd, Én meg nem találom azt.
3. Gyógyítsd meg sok nyavalyám, Enyhíts szívem bánatán; Készség, gond ha gyötrenek, Biztasd nádszál hitemet.
4. Van hatalmad rá, tudom, Míveld, édes Jézusom: Hit, remény és szeretet Tölts be a szívemet.
5. A keresztet te adod, Adj hozzá alázatot: Hordjam olyan csendesen, Mint egykor te, Mesterem.

6. Majd ha véget ér a harc S megpihentetni akarsz: megragadom jobbodot, S mennyországod befogad.

Finn népi ének, F.: Podmaniczky Pál

472. MOST, MOST, MÉG IFJÚKORODBAN

Sweeney J.R.

1. Most, most, még ifjúkorodban Add át Jézusnak szíved, Míg öröm, remény, vidám kedv, Ifjúság, erő tied. Fenn ragyogva élted napja, Jöjj az Úrhoz szaporán, A Megváltó szent ügyéért Munkálkodj későn, korán!

2. Hogy Jézus szíved lakója, Ne csak szád, de életed Prédikálja, s hogy tanácsát Te is híven követed. Fenn ragyogva élted napja, Jöjj az Úrhoz szaporán, A Megváltó szent ügyéért Munkálkodj későn, korán!

3. Búban úgy, mint jó napokban, Add időd, erőd neki, S hogyha küld, siess örömmel Országát terjeszteni! Fenn ragyogva élted napja, Jöjj az Úrhoz szaporán, A Megváltó szent ügyéért Munkálkodj későn, korán!

Vargha Tamás fordítása

481. TÉGY, URAM, ENGEM ÁLDÁSSÁ!

Füle Lajos

1. Tégy, Uram, engem áldássá! Lelkedet úgy várom. Tedd te a szívem hálássá, hogy neked szolgáljon! Bárhova küldesz, ajkamról zengjen az új ének! Tégy, Uram, engem áldássá! Oly sok a bús élet.

2. Tégy, Uram, engem testvérré, Lelkedet úgy kérem, Tedd Te a szívem, tedd késszé, bízni a testvérben. Sejtteni engedd: mit érez, boldog-e, szenved-é? Vigy közelebb a testvérhez, népedet tedd eggyé!

Füle Lajos

485. ÍME, LÉSZEN A KÉSEI KORBAN

Frits Mebrtens, 1992

1. Íme, léssen a kései korban, Hogy az Úr helye áll hegyek orma felett. Sion szent helye, temploma ott van, Csoda fénye betölti a földet, eget; Örök otthona lesz ez a népnek: Aki vágyik az Úrra, betérhet.

2. Nosza, jöjjetek el, jövevények, Akik messzire jártok: az Úr hazavár! :/: Neki zengjen a szép örömének: Sosem árt a halál, hisz az Úr a Király! Keze el nem ereszt soha többé. Legyen áldott az Isten örökké!

3. Ha az Úr közel, hallgat a fegyver, Ha az Úr szava szól, belereng a világ, :/: Ha az Úr ítél, semmi az ember, De ő megkönyörült, ideadta Fiát. Vele győztek a mennyei fények, Vele itt az ígért örök élet!

Jan Wit (1914–1980)

Ézs 2, 2–5 alapján írt szövege nyomán

Kádár Ferenc

